

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 32 (983)

Ceturtdien, 1957. g. 14. martā

8. gads

Lai RAJONA I. EKONOMISKĀ KONFERENCE klūst JAUNU PANĀKUMU IEDVESMOTĀJA

DAŽI IZTEIKSMĪGI SKAITĻI

Daudz tiek runāts un rakstīts par mūsu rajona kolchozu ekonomisko nostiprināšanos 1956. saimniecības gadā, bet ne katram zināms ar kādiem faktiem tas apstiprinās. Lūk, daži no tiem:

Rajona kolchozu kopējie naudas ienākumi, salīdzinājumā ar 1955. gadu, 1956. gadā **pieauguši par 40 procentiem un sastāda 21.825.698 rubļi**, vai, tas nozīmē, ka vidēji no 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes iegūts 63.520 rubļi.

Ienākumi no lopkopības 1956. gadā sastāda 7.326.755 rubļi pret 6.169.076 rubļiem 1955. gadā.

Laukkopība 1956. gadā kopējos naudas ienākumus deva 13.972.913 rubļu.

Tāpat kā 1955. gadā arī 1956. gadā **rajona kolchozi galvenos naudas ienākumus guvuši no linkopības**. Tie gada laikā pieauguši par vairāk nekā 5 miljoniem. No linkopības 1956. gadā ieņemti pavisam 13.225.797 rubļi vai vairāk kā 65 procenti no kopējiem naudas ienākumiem.

Vislabākos sasniegumus racionalā zemes izmantošanā guvuši rajona kolchozi „Nākotne” — 114.972 rubļi, **Stajņa vārdā nosauktais** 113.362 rubļi, „Darbs” — 113.281 rubli uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes.

SLAUCĒJA *Geņa Cirseniece* STĀSTA

Par lopkopi — teļu kopēju un slaucēju strādāju jau no kolchoza dibināšanas pirmajiem gadiem. Savā darbā, un, mācoties no citām republikas un mūsu rajona labākajām slaucējām-pirmrindniecēm, esmu uzkrājis ne mazu darba pieredzi, kas man palīdz strādāt un gūt panākumus.

Pagājušā gada maija mēnesī manā kopšanā nodeva desmit tīršķirnes LB grūsnas teles. Daudz kopšanas un uzraudzības vajadzēja veltīt, lai no šīm telēm izaugtu labas pienīgas govīs. Tagad jau deviņas ir atnesušās un dod pienu. No astoņām pirmpienēm, kuras slaucu jau no pagājušā gada oktobra mēneša, vidēji no katras esmu ieguvusi pa 953 litri piena. Līdz ziemošanas perioda beigām ceru izslaukt no katras vismaz vēl 200 litru. Tas kopā būs ap 1.150—1.200 litru. No tā secinu, ka gadā varu dot ne mazāk kā 3.000 litru piena no govīs.

Pašlaik slaucamajām pirmpienēm dienā izbaroju sienu 1 kg, salmu 6 kg, lopbarības raušu 800 gramu, šķiedeni 4 spaīni un saknes. Saprotams, barības deva nav augstā, bet pašlaik par tās papildināšanas iespējām negribu runāt, bet gan par nākotni, par vasaru un nākošo ziemas periodu.

Lūk, pagājušā gada pavasarī man ierādīja piefermas lauciņu 0,4 ha platībā, kurā audzēju lopbarības bietes. Pavisam ieguvu ap 10 tonnām sakņu. Pašlaik vēl vairāk kā pusī no šī krājuma neesmu izbarojusi. Šogad es-

mu nolēmusi piefermas lauciņa platību vēl palielināt. Bet, lūk, ziema garām, ragavu ceļš garām, bet mūsu kompleksās brigades brigadieris b. Grandāns vēl nav ierādījis lauciņu, nevaru izvest mēslojumu un ar bažām raugos nākotnē, jo, par cik pārzinu fermā tuvākos brigades laukus, tad piefermas lauciņu man liekas ierādīs vairāk kā puskilometra attālumā no fermas. Tas nozīmē, ka mēslu izvešanā man būs grūtības, it sevišķi tagad, kad sniega nav un tuvojas pavasara darbu periods.

Daudzreiz atceroties republikas slaucējas-pirmrindnieces Marijas Gailītes darba apstākļus, domāju, kāpēc nevarētu arī mūsu kolchoza lopkopēm, kas vēlas kopt piefermas lauciņu, to ierādīt pie fermas un lai tas pastāvētu no gada uz gadu. Tas būtu labi apstrādājams un apkopjams pašas slaucējas spēkiem brīvajos brīžos. Slaucēja te varētu audzēt atsevišķos lauciņos bietes, kartupeļus, kacenkāpostus, viķauzu mīstru un tādējādi savā pastāvīgajā piefermas lauciņā izveidot zināmu augu seku. Tas labi atsauktos uz ražām, nevajadzētu pielietot lieku darbaspēku, pievedot zaļo masu vasarā un saknes ziemā līdz fermā.

Lopkopes jāatbalsta viņu centienos — piefermas lauciņos izaudzēt vairāk sulīgās barības, jo no pieredzes katrai slaucējai zināms, ka govīs reaģē ar piena izslaukumiem pret labas sulīgās barības devu labāk kā spēkbarību.

INFORMATĪVAIS ZIŅOJUMS par vietējo padomju vēlēšanām

Svētdien, 1957. gada 10. martā notika vietējo darbaļaužu deputātu Padomju vēlēšanas.

Vēlēšanu izvešanai Līvānu rajonā bija izveidoti 19 vēlēšanu iecirkņi. Vēlēšanas notika visos vēlēšanu iecirkņos.

Pēc ziņojumiem, kas saņemti no vēlēšanu iecirkņiem, rajona darbaļaužu deputātu Padomes vēlēšanās piedalījās 99,93 procenti no vēlētajū kopskaita.

Par rajona darbaļaužu deputātu Padomes deputātu kandidātiem balsoja 99,92 procenti vēlētajū, kas piedalījās vēlēšanās.

Pilsētas darbaļaužu deputātu Padomes vēlēšanās piedalījās 100 procenti no vēlētajū kopskaita.

Par pilsētas darbaļaužu deputātu Padomes deputātu kandidātiem balsoja 99,91 procenti vēlētajū, kas piedalījās vēlēšanās. Ciema darbaļaužu deputātu Padomju vēlēšanās piedalījās 99,87 procenti no vēlētajū kopskaita.

Par ciemu darbaļaužu deputātu Padomju deputātu kandidātiem balsoja 99,94 procenti vēlētajū, kas piedalījās vēlēšanās.

Deputātu kandidātus vietējo darbaļaužu deputātu Padomju vēlēšanām bija izvirzījis komunistu un bezpartejisko tautas bloks. Vēlēšanu rezultāti rāda, ka arī šajās vēlēšanās tas guvis pilnīgu uzvaru.

Visi darbaļaužu sapulcēs izvirzītie deputātu kandidāti vietējo darbaļaužu deputātu Padomēm ir ievēlēti šajās Padomēs par deputātiem.

Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomē ievēlēto deputātu saraksts

Kārlis Kārļa d. NEICĢALIS
Veneranda Florijana m. RUDOVICĀ
Osvalds Eduarda d. ZIEMELIS
Maksims Jāņa d. DEKTERIS
Vilhelms Jāņa d. MASĀNS
Haritina Ivana m. JEROFEJEVA
Fjodors Panteleja d. JURINOVŠ
Gunars Jūlija d. ŪDRIS
Ivans Matveja d. VORONOVŠ
Ilga Jāņa m. KOKORIŠA
Anna Aloizija m. KŪKA
Pēteris Jāņa d. ZUNDĀNS
Ignats Jāzepa d. LIETAVNIEKS
Nikandrs Ivana d. BRAVINS
Ivans Isaaka d. BRASLAVECS
Alberts Kazimira d. LUSTIKS
Veneranda Kazimira m. PABĒRZE
Valentina Aloiza m. ŠŅUKUTE
Adolfs Ignata d. JAUDZEMIS
Nikolajs Ivana d. ČMIREVSKIS
Antons Pētera d. BERNĀNS
Adolfs Jāņa d. SIMANOVIČS
Francis Pētera d. BULMEISTARS
Vasilijs Jakova d. BEĻAJEVŠ
Konstantīns Aleksandra d. AGAFONOVŠ
Parfenijs Nazara d. ĻEBEDEVS
Aleksandrs Vasilija d. JEROMINS
Josifs Franča d. PETROŅECS
Vorfolomejs Sidara d. STOLĒROVŠ
Marija Michaila m. BELUKA
Francis Antona d. SUKARUKS
Antonija Pētera m. BAKĻĀNE
Anna Franča m. SKRŪZMĀNE
Alberts Aloizija d. EGLĪTIS
Franciska Filipa m. ANCĀNE

— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 1
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 2
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 3
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 4
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 5
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 6
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 7
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 8
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 9
— Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabals № 10
— Līvānu ciema vēlēšanu apgabals № 11
— Zepu vēlēšanu apgabals № 12
— Upenieku vēlēšanu apgabals № 13
— Jersikas vēlēšanu apgabals № 14
— Tartaku vēlēšanu apgabals № 15
— Rožkalnu vēlēšanu apgabals № 16
— Rimicānu vēlēšanu apgabals № 17
— Kursiešu vēlēšanu apgabals № 18
— Staru vēlēšanu apgabals № 19
— Rušenieku vēlēšanu apgabals № 20
— Vanagu vēlēšanu apgabals № 21
— Rožupes vēlēšanu apgabals № 22
— Aizupes vēlēšanu apgabals № 23
— Rauniešu vēlēšanu apgabals № 24
— Promu vēlēšanu apgabals № 25
— Pēternieku vēlēšanu apgabals № 26
— Mucenieku vēlēšanu apgabals № 27
— Gercānu vēlēšanu apgabals № 28
— Mālkalnu vēlēšanu apgabals № 29
— Rudzētu vēlēšanu apgabals № 30
— Vidu vēlēšanu apgabals № 31
— Būmaņu vēlēšanu apgabals № 32
— Turku vēlēšanu apgabals № 33
— Gruguļu vēlēšanu apgabals № 34
— Zundānu vēlēšanu apgabals № 35

ATDOTAS BALSIS PAR laimīgu nākotni

Svētdiena 10. marts. Kaut arī vēl agra rīta stunda, pa visiem ceļiem plūst gājēji. Viņus šodien vieno viens mērķis — nodot savas balsis par pašu izvirzītajiem deputātu kandidātiem vietējām darbaļaužu deputātu Padomēm. Viņus aicina 17. vēlēšanu iecirknis Rudzētu vidusskolā. Vairums vēlētajū nāk no kolchoza „Molodaja gvardija”.

No vēlēšanu komisijas galdiem līdz urnām ved skaisti paklāji, bet pie urnas stāv tautiskajos tērpos ģērbtas meitenes un pionieri formas tērpos. Pirmā savu balsi nodod Rudzētu vidusskolas 11.

klases skolniece Solovjova, kura vēlē pirmo reizi.

— Mēs, vēlot par tautas izvirzītajiem deputātu kandidātiem, — saka viņa, — balsojam par mūsu Dzimtenes tālāku stiprumu, par mieru, pret karu un tā kurinātājiem, par jaunību un savu nākotni.

Līdzīgu domu izsaka arī kolchozniece Irina Paukova: — Mēs nododam savas balsis par pašu cilvēkiem, kuri nāk no tautas, kuri zina mūsu domas un mūsu vajadzības un rūpēsies par to izpildīšanu.

Blakus zālē skan jautra muzika. Tur dejās griežas jaunatne, bet vecāki un tie,

kam nepatīk dejot, pulcējas atpūtas istabā, lai palasītu laikrakstus, paklausītos radio, vai izspēlētu kādu partiju šaha.

Ap pulksten astoņiem, kad lielākā vēlētajū daļa nodevusi savas balsis, Rudzētu vidusskolas skolēni sniedz pašdarbības priekšnesumus vēlētajiem. Dejas, dziesmas un vingrojumi vislabāk sagatavojušās 11. klases skolniece A. Vārna, Z. Libeka, H. Solovjova. Un, kā gan citādi, lai būtu, jo arī viņiem ir svētku diena, jo viņiem vēlēšanas ir pirmo reizi.

P. Krauja

Partijas dzīve

LKP LĪVĀNU RAJONA KOMITEJAS
II PLENUMA LĒMUMU PIELIETO DZĪVĒ

Piecgades plāns paredz uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes iegūt 260 cmt piena gadā. Staļina vārdā nosauktais kolchozs 1956. g. jau panācis 203 centneru lielu piena daudzumu uz 100 ha. Piecu mēnešu laikā šajā kolchozā piena izslaukums, salīdzinot ar pagājušā gada šo pašu periodu, no katras govts cēlies par 168 litriem. Arī februara mēneša izslaukums par 23 litriem lielāks nekā pērn. Slaucēja A. Lielojure piecu mēnešu laikā izslauca 870 litru piena no katras govts, T. Lielojure — 700 litru un V. Lietavniece izslauca 685 litri no katras viņai piestiprinātās govts.

Lai atrastu jaunas rezerves, atsegtu trūkumus un nospraustu turpmākos pasākumus lopu produktivitātes vēl krasākai celšanai, Staļina vārdā nosauktā kolchoza partijas biedri sarīkoja atklāto partijas sapulci, kurā aktīvu dalību ņēma vairums lopkopju.

Atzīmējot gūtos panākumus piena izslaukumu kāpināšanā, partijas sapulcē atklājās daudzi trūkumi. Tā, piemēram, vairāki sapulces dalībnieki asi kritizēja 2. brigades brigadieru vietnieku b. Detkovu, kurš reti sastopams lopu novietnēs, nekontrolē slaucēju darbu, maz tām palīdz kā ar padomu, tā organizatoriskā ziņā. Šajā brigādē ir pat gadījumi, kad slaucējas saņem lopbarību bez svēršanas, dažās lopu novietnēs ir netīrs. Par to, ka b. Detkovs patiešām slaucēju darbu palaidis pašplūsmē, liecina slaucēju nevienādā attieksme pret savu darbu. Lūk, vienā no lopu novietnēm strādā slaucēja V. Lietavniece, Laurenova un Jeršova. Ja abu pirmo slaucēju lopi ir tīri un labā mīšanas stāvoklī, ja viņas 5 mēnešu laikā izslauca 685—870 litru piena no katras govts, tad slaucēja Jeršova šajā pat laikā izslaukusi tikai 341 litru piena no katras govts. Kāpēc tik liela starpība? Tikai

tāpēc, ka b. Jeršova pavirši pilda savu pienākumu, slikti kopj lopus, bet brigadieris no viņas neprasa godīgu darbu. Daudz labāk arī varēja strādāt kolchoza sanitārs b. Markots, taču viņš bieži paiet garām daudziem trūkumiem, maz rūpējas par lopu pareizu kopšanu un veselības stāvokli.

Sapulce vērsās ar kritiku arī pret kolchoza zootehniķi b. Vucānu, kurš samierinās ar esošo stāvokli. Lūk, pat barības sutinātājs, kas ir darba kārtībā, netiek izmantots.

Slaucējas no jauna ieslēdzās savstarpējā socialistiskajā sacensībā un uzņēmās jaunas saistības. Slaucēja Tekla Lielojure no katras savas grupas govts apņēmas izslaukt 2500 kg piena un izsauca uz socialistisko sacensību slaucēju Veroniku Lietavnici, kura savukārt sapulcei paziņoja, ka viņa izsaukumu pieņem un izslauks nevien 2500 kg, bet 3000 kg piena no govts.

Sapulce pieņēma lēmumu piecu dienu laikā novērst esošos trūkumus un 1957. gadā katrai slaucējai no vienas govts izslaukt 2000 kg piena, 0,5 ha lielā platībā izaudzēt lopbarības kulturas un uz katru govī sagatavot ne mazāk kā 10 tonnas skābarības.

Lai šos uzdevumus veiktu, partijas pirmorganizācijai (sekretārs b. Kārklis) daudz lielāka uzmanība jāvelti slaucēju darba apstākļu uzlabošanai. Nedrīkst tālāk samierināties ar sarkano stūrīšu bezdarbību. Kaut gan sarkanajam stūrītim domātās telpas atrodas turpat fermā, taču tas nav iekārtots, šeit nav ne avīžu, ne žurnālu, ne radio.

Novēršot visus trūkumus lopkopības fermās, plaši izvēršot socialistisko sacensību visu slaucēju vidū, Staļina vārdā nosauktais kolchozs ar godu sagaidīs Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu.

A. Jeromins

Man patīk cūkkopes darbs

*
Ausma Zariņa,
kolchoza „Brīvais zemnieks“
cūkkope

kāds gadījums, kur nevar izšķirties kā jādara labāk, vienmēr aprunājos ar savu vecāko biedreni. Patreiz manai cūku grupai nāk pavasara metieni viens pēc otra. Tāpēc nav brīnums, ka jau tājumam rodas vairāk.

Šinīs dienās saņēmu pirmo metienu. Astoņi mazie, visi veselie un stiprie sivēniņi man sagādāja patiesu prieku. Patiesībā tas ir mans patstāvīgas cūkkopes gaitu īstais sākums. Nevar zināt, varbūt no šiem iesārtēniem baltajiem sivēniņiem, kas tagad nesver ne krietnu kilogramu, man izdosies izaudzēt tādas sivēnmātes, kam gadā atnest pa 20 sivēnu tīrais nieks. Varbūt arī es varēšu ar laiku sasniegt tādas pašas panākumus kā labākās cūkkopes Sofija Šaršune, Antonija Baklāne un vairākas citas.

Sivēnmāšu pareizai kopšanai un barošanai ir vislielākā nozīme lielu un veselīgu sivēnu metienu iegūšanā. Par

to es jau esmu paspējusi pieriecināties personīgi. Tāpēc tagad sistemātiski tīru kūti, aizgaldus un siles. Cūkas katru dienu izlaižu pastaigā. Iestājoties saulainam un siltam laikam, pastaigas ilgumu pagarināju. Tagad tās svaigā gaisā uzturas pa visu pusdienlaiku. Rezultāti ir acīmredzami. Cūkas labāk ēd, ir spirtākas, bet reizē aizgaldos izturas daudz mierīgāk. Baroju viņas trīs reizes dienā, barības sagatavošanu veicot apmēram tāpat kā Sofija Moča. Skaidrs, ka arī barības devas, kā jau vienā un tajā pašā kolchozā, ir tādas pašas.

Par pagājušā gada panākumiem man daudz ko runāt nav, jo tikko biju sākusi strādāt, bet arī pusgada laikā nopelnīju 490 izstrādes dienas un premijā saņēmu 53 kg cūkgaļas. Jāsaka atklāti, ka patīkami strādāt, ja redzi, ka tavu darbu labi novērtē. Ja kolchoza valde veiks kūts paplašināšanas darbus, kura visdrīzākā laikā būs ļoti nepieciešami, tad šogad domāju, arī man panākumi būs daudz daudz labāki.

SAKARĀ AR FEBRUĀRA REVOLUCIJAS 40. GADADIENU

Pirms 40 gadiem mūsu zemē notika Februāra buržuāziski demokrātiskā revolūcija. Kā zināms, 1905.—1907. gada Krievijas pirmā revolūcija cieta sakāvi. Carisms tad izrādījās vēl pietiekami stiprs, lai strādnieku un zemnieku revolucionāro sacelšanos noslīcinātu asinīs. Taču tie cēloņi, kas izraisīja Krievijas pirmo revolūciju, netika novērsti. Boļševiku partija aicināja cīnīties par cariskās valdības sakāvi karā, par imperialistiskā, netaisnīgā kara pārvēršanu strādnieku un zemnieku karā pret muižniekiem un kapitalistiem.

Komunistiskās partijas aicinājumiem bija daudz sekotāju. Oktobrī streikoja daudzu Pēterburgas uzņēmumu darbaļaudis. Visā Krievijā streikoja apmēram 187 tūkstoši strādnieku — daudzreiz vai-

rāk nekā jebkurā citā mēnesī kopš kara sākuma. 1917. gada janvārī un februarī Krievijai pārvēlās jauns streiku vilnis.

Kā tad īsti risinājās notikumi, kas vainagojās ar Februāra revolūcijas uzvaru? 18. februarī sākās streiks Putilova rūpnīcā. Strādnieki izvirzīja vairākas prasības rūpnīcas administrācijai. Atbildes vietā rūpnīcas direkcija paziņoja, ka strādnieki tiek atļauti no darba. 22. februarī rūpnīcu slēdza, bet nākamajā dienā 20 tūkstoši putiloviešu gāja uz pilsētu. 23. februarī, atsaucoties uz boļševiku partijas aicinājumu, streikoja jau apmēram 90 tūkstoši strādnieku.

Uz strādnieku revolucionāro kustību carisms atbildēja ar masu arestiem, nāves sodiem, no frontes atsaucā ka-

raspēku. Bet nekas vairs nespēja glābt monarchiju. 26. februarī vispārējais streiks sāka pāraugt par bruņotu sacelšanos. Patvaldības bojāeja bija nenovēršama. 27. februarī (12. martā) Petrogradas ielās izgāja bruņotie strādnieki. Viņiem pievienojās zaldāti, kas bija atteikušies šaut uz tautu. Tas arī izšķīra monarchijas likteni. Patvaldība tika gāzta, un cars bija spiests atteikties no troņa. Februāra revolūcija vainagojās ar tautas uzvaru. Petrogradas strādnieki un zaldāti nodibināja Strādnieku un zaldātu deputātu padomi.

Revolūciju izdarīja strādnieki, zaldāti un zemnieki, bet varu ieguva citi. Par Petrogradas Padomes vadītājiem bija kļuvuši meņševiki un eseri, kas varu labprātīgi atdeva buržuāzījam. Varu sagrauba 2.(15.) martā noorganizētā kontrevolucionārā Pagaidu valdība ar kņazu Ljovu priekšgalā. Taču Padomēm bija bruņots spēks un tās atbalstīja tautas masas. Krievijā izveidojās divvaldība: līdz ar buržuāzisko valdību pastāvēja strādnieku un zemnieku valdība — Strādnieku un zaldātu deputātu padomes.

1917. gada Februāra revolūciju V. I. Ļeņins uzskatīja par revolūcijas pirmo posmu. Tāpēc revolucionarajam proletariātam viņš izvirzīja jaunus uzdevumus.

Šo plānu Komunistiskā partija sava genialā dibinātāja un vadona V. I. Ļeņina vadībā godam realizēja. Pagāja tikai astoņi mēneši pēc Februāra buržuāziski demokrātiskās revolūcijas, un tauta Komunistiskās partijas vadībā nogāza buržuāzisko Pagaidu valdību, izcīnīja Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas uzvaru.

A. Stroganovs

Redaktore H. JEROFEJEVA

Par starpkolchozu celtniecības organizāciju izveidošanu

Iepriekšējā piecgadē republikas kolchozos veikti lieli saimniecības, kulturas un dzīvojamo ēku celtniecības darbi. Tikai saimniecības ēku celtniecībā vien ieguldīts ap pusmiljarda rubļu, neskaitot izdevumus darba spēkam, transportam un tā tālāk.

Sestajā piecgadē kapitaliegdījumi kolchozu celtniecībā ievērojami palielinājušies. Jau pagājušajā gadā vien tie sasniedza 400 miljonu rubļu pret 249 miljoniem 1955. gadā.

Nepieredzētais celtniecības apjoms laukos prasa izšķiroši palielināt būvmateriālu ražošanu uz vietām, uzlabot celtniecības darbu organizāciju un sakarā ar to apvienot kolchozu spēkus un līdzekļus. Partija un valdība šinī ziņā ir ieteikusi jaunas organizatoriskas formas un proīti, starpkolchozu būvmateriālu

uzņēmumus un celtniecības organizācijas un ka šai formai ir necerēti panākumi, pierāda vairāku Ukrainas PSR rajonu pieredze. Dņepropetrovskas un vairākos citos apgabalos starpkolchozu celtniecības organizācijas īsā laikā uzcēla un nodeva ekspluatācijā lielas ķieģeļu fabrikas, dzelzsbetona saliekamo bloku izgatavošanas uzņēmumus un iekārtoja jumta seguma un citu materiālu ražošanu.

Prakse pierāda, ka vairāki kolchozi nespēj saviem spēkiem veikt visus celtniecības darbus aiz mehanismu un augsti kvalificētu strādnieku trūkuma. Tāpēc arī tiek organizētas starpkolchozu celtniecības brigades. Šinī ziņā ievērojama cienīga ir Zapoņežas apgabala kolchozu pieredze. Te noorganizētas deviņas starpkolchozu celtniecības organizācijas. Tās vado-

šais organs ir kolchozu pilnvaroto kopsapulce, bet izpildorgans — starpkolchozu padome. Darbu kontrolē revīzijas komisija. Pilnvaroto, padomi un revīzijas komisiju ievēlē kolchozu kopsapulcēs. Vislielākā celtniecības organizācija izveidota Veselovskas rajonā. Tā apkalpo 23 kolchozus un veic darbus, vadoties pēc kolchozu iesniegumiem. Starpkolchozu padome pārdomāja darba organizācijas un apmaksas jautājumus. Nolempts celtniecības darbus veikt pēc dalītas plūsmas metodes. Organizācijā ir vairākas brigades un katra no tām apkalpos 4 kolchozus ar darba apjomu 1 miljonu rubļu gadā. Brigāde savukārt sastāv no 4 speciālgrupām: pamatdarbu grupa — 5 cilvēki, korpusu celtnieki — 10 cilvēki, montētāji — 5 cilvēki un apdares darbu grupa — 8 cilvē-

ki, pēdējie veic arī jumtu nosegšanas un iestiklošanas darbus. Brigāžu darbs tiek apmaksāts pēc vienotām normām, pieskaitot 1—2 procenti strādniekiem attālakajos kolchozos. Brigadierim pieskaita 2 procentus no brigādes veiktā uzdevuma.

Šādas celtniecības organizācijas un brigades radīt Līvānu rajonā ir pēdējais laiks, jo tas ievērojami samazinās celtniecības izdevumus, uzlabos darbu kvalitāti un atvieglos kolchozu celtniecības plāna savlaicīgu izpildi. Šim nolūkam Līvānu rajonā sākumā ir pietiekoša bāze, jo, piemēram, Staļina vārdā nosauktajā kolchozā ir ķieģeļu fabrika, bet daudzos citos kolchozos dažādas kokapstrādes darbnīcas.

D. Rīpalo,
Latvijas lauksaimniecības
bankas republikaniskā
kantora vec. inspektors